

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí 24. mája 2017 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **T. F. a spol.** za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 4 písm. c/, s poukazom na § 141 Tr. zák. a iné, **o sťažnosti obvineného R. B.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. mája 2017, sp. zn. 3 Tp 13/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného R. B. **sa z a m i e t a .**

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len **samosudca pre prípravné konanie**) **uznesením zo 4. mája 2017, sp. zn. 3 Tp 13/2016**, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **žiadosť obvineného R. B., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.** Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. **písomný sľub obvineného R. B., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, neprijal.** Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **u obvineného R. B., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, dohľad probačného a mediačného úradníka neuložil.**

Uznesenie zo 4. mája 2017 (aj v preklade do jazyka maďarského) bolo doručené obvinenému R. B. a jeho obhajcovi JUDr. C. T., obom zhodne 10. mája 2017 a prokurátorovi Úradu špeciálnej prokurátorovi, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) 09. mája 2017.

Obvinený prostredníctvom tohto obhajcu podal 13. alebo 15. mája 2017 (na pošte), 16. mája 2017 došla špecializovanému trestnému súdu, sťažnosť proti tomuto uzneseniu. V nej poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa z **02. mája 2016 bolo mu vznesené obvinenie** pre trestné činy podľa § 296, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. b/, s poukazom na § 140 písm. a/, § 141 a § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ s poukazom na § 140 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3 Tp 13/2016, z 18.08.2016 bol vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., ktorá u neho začala plynúť dňom 17. augusta 2016 o 10.00 hod. Ďalším uznesením tohto sudcu pre prípravné konanie z 01. marca 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. marca 2017, sp. zn. 2 Tost 8/2017, **mu bola predĺžená lehota trvania väzby do 02. júla 2017.** Napadnutým uznesením mu bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby, ktorá nebola nahradená jeho písomným sľubom ani uloženým dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uvedené rozhodnutie nie je správne a v súlade so zákonom. Nie sú žiadne skutočnosti a priame dôkazy, z ktorých by mohlo byť zrejmé, že jeho prepustením na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného stíhania. Dôvody jeho neprepustenia nemôžu sa zakladať len na akýchsi šíriacich sa klebetách pochádzajúcich od svedka a obvineného M.. Výpovede tejto osoby sú tendenčné a majú povahu len akýchsi klebiet za účelom dosiahnutia priaznivejšieho trestu. Sú rozporné a vzhľadom na osobu tohto svedka a pre pomer k veci, nemôžu byť brané ako vierohodné a za nosný pilier dôvodnosti jeho neprepustenia na slobodu. Dôvodnosť útekovej väzby je nelogická, nikdy pravidelne neutekal a ani nemohol utekať do Maďarska, keďže je občanom Maďarska, kde mal a má trvalé bydlisko vo V.. Teda väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nemôže byť tá skutočnosť, že bol v Maďarsku zadržaný na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu. Nemal vedomosť o jeho trestnom stíhaní v Slovenskej republike a že bol na neho vydaný Európsky zatýkací rozkaz. V Maďarsku vedie usporiadaný život, má jednu dospelú dcéru, družku a stály príjem okolo 1 500 € ako profesionálny hráč pokru. Voči jeho osobe sa doteraz nikdy žiadne konanie neviedlo na území Slovenskej republiky.

Ďalej poukazuje na to, že výpoveď svedka N. M. je tendenčná a rozporná a zároveň tvrdí, že vzhľadom na osobu svedka a jeho pomer k veci daný snahou dosiahnuť čo najnižší trest, nemôže byť braná ako vierohodná a ako nosný pilier dôvodnosti

jeho ďalšieho väzobného stíhania. Osobitne pritom namieta, že nespáchal ozbrojenú lúpež v Maďarskej republike a neskrýval sa. Ekonomická trestná činnosť sa netýka tejto trestnej činnosti, pre ktorú je väzobne stíhaný. Ozbrojenú lúpež v Maďarsku nespáchal, neskrýval sa, tiež je to klebeta od M., ktorú nekriticky, bez overenia OČTK a prokurátor prevzali a uviedli v dôvodoch na predĺženie väzby. Nevypovedať, alebo popierať spáchanie skutku je jeho právo, a preto nemôže zakladať väzobné stíhanie, čo je zrejmé aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Ntv 97/1992, z 25.05.1992. K väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uviedol, že už roky sa zdržiaval v Maďarsku a nie na Slovensku, nemohol tak mať vedomosť, že je na území Slovenskej republiky trestne stíhaný a že je na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz. Zároveň zdôraznil, že v Maďarskej republike vedie usporiadaný život, býva na adrese trvalého bydliska, má jednu dospelú dcéru a družku a stály príjem ako profesionálny hráč pokru s priemerným mesačným zárobkom okolo 1 500 eur. Tvrdí, že právo nevypovedať, ktoré využil, nemôže zakladať a umocňovať dôvodnosť väzobného stíhania podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Väzba podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. si vyžaduje existenciu dôvodnej, nie abstraktnej, hypotetickej obavy, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti. Nebezpečenstvo z pokračovania v trestnej činnosti musí byť tak naliehavé a aktuálne, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné obvineného izolovať (I. ÚS 316/2011-37, III. ÚS 271/07). Z jeho konania takýto záver nemožno vyvodiť. Ako občan Maďarska nikdy nemal vedomosť o tom, že na Slovensku existuje nejaká zločinecká skupina „T.“. Nemožnosť pokračovania v trestnej činnosti vyplýva aj z objektívnych príčin. Prokuratúra pri prepustení cca desiatich obvinených a väzobne stíhaných osôb, ktoré tvorili jadro zločineckej skupiny T., prepustila na slobodu a nemá ani najmenšiu obavu, že by mali pokračovať v páchaní trestnej činnosti, ktorá sa im kladie za vinu. Logicky potom, s kým by mal on páchať trestnú činnosť, ktorá sa mu kladie za vinu, a preto existuje postup podľa § 71 ods. 3 Tr. por. Hrozba uloženia vysokého trestu odňatia slobody taktiež nemôže zakladať dôvodnosť väzby. Preto ani dôvod preventívnej väzby nie je daný. Väzba je najväčší zásah do základného ľudského práva – osobnej slobody a smie byť pri rešpektovaní zásady prezumpcie neviny, používaná iba v nevyhnutných prípadoch, ak nie je možné dosiahnuť jej účel inak. Závažnosť obvinenia sama o sebe nestačí na odôvodnenie ďalšieho trvania väzby (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Tomasi c. Francúzko z 27.08.1992, Annuaire č. 241-A, podobne rozhodnutie v prípade Klyakhin c. Rusko z 30.11.2004, sťažnosť č. 46082/99). Rovnako to vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Tost 3/2010, zo 17.02.2010. Pre trvanie jeho väzby nie sú splnené materiálne podmienky väzby, ktoré

je potrebné skúmať v každom štádiu väzby. V tomto štádiu konania sú materiálne podmienky jeho väzby zoslabené na úroveň, ktorá nedosahuje ani minimálnu hranicu potrebného štandardu (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tost 36/2012). V odôvodnení uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3 Tp 13/2016, z 18.08.2016 je opodstatnenosť jeho väzby opretá o svedecké výpovede N. M. a N. S., ktorých vec vyšetrovateľ uznesením z 22.06.2016 vylúčil na samostatné konanie a ďalej už vystupujú v procesnom postavení obvinených, ale nie ako jeho spoluobvinení. Súdy už nemohli rozhodnutia opierať o tieto svedecké výpovede získané pred vznesením obvinenia. Z celého obsahu vyšetrovacieho spisu, zväzky I. – XII. nevyplýva, že M. a S. od 21.06.2016 by boli vypočutí ako obvinení. Zo svedeckej výpovede M. nevyplýva, že by ho priamo usvedčoval z trestnej činnosti tak, ako sa mu to kladie za vinu, vypovedá iba to, čo sa dozvedel od iných osôb. Väzbu preto pokladá za nezákonnú, lebo je založená na svedeckých výpovediach, ktoré sú procesne nepoužiteľné. Navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a jeho prepustil okamžite na slobodu a v prípade potreby väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a prijal jeho písomný sľub.

Sťažnosť obvineného bola 18. mája 2017 doručená prokurátorovi na vedomie, ktorý sa doposiaľ k nej nevyjadril. Sťažnosť so spisom bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená 18. mája 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), ako sťažnostný súd preskúmal výroky napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že táto však nie je dôvodná. Sťažnosť podala oprávnená osoba na súd prvého stupňa v zákonnej lehote.

Obsah vyšetrovacieho spisu preukazuje, že proti obvinenému R. B. bolo uznesením vyšetrovateľa z 02. mája 2016 pod ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016 vznesené obvinenie pre skutok pod bodom 1/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pre skutok pod bodom 10/ pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 140 písm. a/ a § 141 Tr. zák. a pre skutok pod bodom 11/ pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ s poukazom na § 140 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa. Z tam

uvedených skutkov 1/, 10/ a 11/ je okrem iného zrejme aj to, že v zločineckej skupine „T.“, vo vetve riadenej na prvom stupni H. S., minimálne od roku 2006, ako člen tejto vetvy mal páchať ekonomickú trestnú činnosť a na ňu nadväzujúcu násilnú trestnú činnosť prostredníctvom jemu podriadených členov riadiaco – výkonnej zložky na druhom stupni riadenia, a to obvinený R. B., prezývaný „S.“, ktorý je občanom Maďarskej republiky a okrem majetkovej trestnej činnosti, ktorú mal páchať na území Slovenskej republiky, mal zabezpečovať v prospech vetvy všetku agendu na území Maďarskej republiky súvisiacu s páchaním ekonomickej trestnej činnosti a v tejto vetve mali pôsobiť aj obvinený N. M., prezývaný „N.“ alebo „T.“ a v prospech tejto vetvy mal pôsobiť aj N. S., prezývaný „S.“. Nezistený deň koncom roka 2012, potom čo poškodený E. H. podal na Colnom kriminálnom úrade trestné oznámenie týkajúce sa falšovania pracích práškov a gélov značky Ariel a Persil na členov vetvy, a to N. M., obvineného H. S., M. K. a obvineného R. B., ktorí mali z pomsty za udanie, po predchádzajúcej dohode 09.02.2013 v ranných hodinách medzi 00.30 až 01.00 hod., bez účasti N. M., podpáliť poškodenému rodinný dom vo V., čím mu mali spôsobiť škodu minimálne 2 000 Eur. V nezistený deň na začiatku roka 2013 na nezistenom mieste si obvinený M. K. služobne zaradený ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou OO PZ Sládkovičovo a súčasne ako osoba činná pre vetvu objednal z dôvodu vzájomných sporov na pracovisku s nadriadeným JUDr. V. B. podpálenie jeho osobného motorového vozidla u ďalšieho člena vetvy obvineného R. B., ktorý 22.04.2013 mal spolu s ďalšou osobou v obci Z. postriekať benzínom osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octávia Combi, bielej farby, ev. č. G., zaparkované pod dreveným prístreškom nachádzajúcim sa pri plote na pozemku, kde stojí rodinný dom poškodeného a následne nezisteným spôsobom benzínom poliate časti zapáliť, čím došlo k úplnému zhoreniu tohto vozidla ako aj vecí tam uložených, drevený prístrešok s krytinou a poškodeniu dlažby a oplotenia ku škode poškodeného, ktorému mala byť spôsobená škoda minimálne vo výške 11 701 Eur. Podľa § 245 ods. 4 Tr. zák. je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov, bez jeho zvýšenia cez ustanovenia § 38 ods. 5, ods. 8, § 41 ods. 2 Tr. zák.

Uznesenie vyšetrovateľa z 02. mája 2016 obvinený R. B. v mieste trvalého bydliska V. neprevzal. Na žiadosť vyšetrovateľa bolo 05. mája 2016 vyhlásené pátranie po jeho osobe. Pátranie po obvinenom bolo bezvýsledné, a preto prokurátor 27. mája 2016 podal sudcovi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica návrhy pod sp. zn. VII/2 Gv 89/16/1000-106, na vydanie príkazu na zatknutie a Európskeho zatýkacieho rozkazu, na základe čoho sudca pre prípravné konanie akceptoval 30. mája 2016 pod sp. zn. 3

Tp 13/2016. Na základe vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu bol obvinený R. B. zadržaný 14. júna 2016 o 20.20 hod. v Budapešti, pričom Maďarský metropolitný súd nariadil jeho vydanie slovenským orgánom s tým, že je potrebné aplikovať zásadu špeciality.

Obvinený pritom vo výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie 18.08.2016 k stálemu bydlisku uviedol, že asi pred jeden a pol mesiacom, tesne predtým, ako bol zadržaný sa presťahoval do rodinného domu na adresu V.. Predtým býval v byte v meste G., kde býval skoro 2 roky, pošta mu chodila do firmy D. so sídlom v D., ale býval u družky H. O. na adrese S.. V roku 2012 býval na Slovensku, u matky M., kde bol nahlásený iba formálne, inak býval v S., nevie kde to presne bolo.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 18. augusta 2016, sp. zn. 3 Tp 13/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2016, sp. zn. 6 Tost 31/2016, podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. bol obvinený R. B. vzatý do väzby, ktorá začala plynúť od 17. augusta 2016 o 10.00 hod. s tým, že sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným neuložil.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie z 1. marca 2017, sp. zn. 3 Tp 13/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. marca 2017, sp. zn. 2 Tost 8/2017, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. bola lehota väzby u obvineného predĺžená do 02. júla 2017. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Prokurátor 27. apríla 2017 predložil sudcovi pre prípravné konanie žiadosť obvineného z 19.04.2017 o prepustenie z väzby na slobodu, v ktorej bol návrh obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a písomný sľub obvineného s tým, aby bola žiadosť zamietnutá. Sudca pre prípravné konanie 04. mája 2017 v prítomnosti prokurátora, tlmočnice a obhajcu vypočul obvineného. Následne bez účasti procesných strán rozhodol napadnutým uznesením.

Uvedené preukazuje, že sudca pre prípravné konanie postupoval zákonne a dodržal lehoty stanovené zákonom. Napadnutým uznesením rozhodol v súlade so zákonom, pričom v odôvodňujúcej časti uznesenia poukázal na všetky relevantné skutočnosti a preto sťažnostný súd na ne odkazuje.

Navyše najvyšší súd zdôrazňuje, že obvinený je trestne stíhaný za tri skutky pod bodmi 1/, 10/, a 11/, zo spáchania ktorých je usvedčovaný v tomto štádiu trestného konania svedeckými výpoveďami N. M. a N. S.. Obvinený vo výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 18.08.2016 priznal, že pozná osoby H. S., T. F., M. K., N. M., N. S. a tiež osoby pod prezývkami T., R. a L., s ktorými bol v roku 2012 v kontakte. Teraz už s nimi nie je v kontakte. Na Slovensku nebol súdne trestaný, v Maďarsku bol odsúdený v roku 2002 za krádež na dva roky, z čoho vykonal rok a sedem mesiacov.

Svedkovia N. M. a N. S., M. R., rovnako ako aj obvinený J. W. vo výpovediach potvrdili existenciu zločineckej skupiny „T.“, ktorej členovia boli zadelení do jednotlivých vetiev, a to za účelom páchania rôznej trestnej činnosti. Obvinený R. B. bol osobou činnou pre skupinu „T.“ najmenej od roku 2006, resp. 2008, pričom participoval s ďalšími osobami činnými pre obvineného H. S., na páchaní najmä ekonomickej trestnej činnosti. Obvinený J. W. vypovedal aj to, že od obvineného H. M. sa dozvedel, že spolu s obvineným R. B. mali podpáliť osobné motorové vozidlo a rodinný dom E. H.. Z výpovede svedka R. S. z 3. mája 2017 vyplýva, že osoba menom R., hovoriaca iba po maďarsky, chodila vždy so N. S. a N. M. a bolo to v súvislosti s podnikaním s pracími práškami v roku 2014, resp. 2015, cez firmy, ktoré založil s N. S., čo sa týka skutku pod bodom 10/.

Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený a z jeho konania ako aj z fungovania zločineckej skupiny, vyplýva dôvodná obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest a bude pokračovať v trestnej činnosti. Dôvody väzby u obvineného R. B. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. sú naplnené, a to tak po materiálnej ako aj formálno-procesnej stránke požadovanej zákonom.

Vzhľadom na sťažnostné námietky obvineného, ktorými spochybňuje dôvodnosť jeho väzobného trestného stíhania, sťažnostný súd pripomína, že pri rozhodovaní o väzbe súdy

nerozhodujú o vine alebo nevine obvineného. Súdny posudzujú iba to, či v dobe rozhodovania doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, nielen spáchaniu skutku a či tento má, alebo nemá znaky konkrétneho trestného činu, ale aj to, či sú dôvody na podozrenie, že žalovaný skutok – skutky spáchal obvinený. Skutočnosti, na ktorých sa toto podozrenie zakladá spravidla nie sú rovnaké ako skutočnosti potrebné pre uznanie viny. Súdny v konaní o väzbe, spravidla v počiatočnom štádiu trestného stíhania, nemajú a ani nemôžu mať k dispozícii všetky potrebné dôkazy, a preto ich nemôžu vykonávať a hodnotiť ako pri rozhodovaní o vine. Hodnovernosť výpovedí obvinených, svedkov a listinných dôkazov pri rozhodovaní o väzbe súdny nemôžu posudzovať, lebo nemajú k tomu dostatok dôkazov. Ak obvinený spochybňuje hodnovernosť výpovede svedka N. M., prípadne ďalšie výpovede, uplatňuje iba svoje obhajobné práva, ktoré však pre súd nie sú záväzné. V danom prípade obvineného neusvedčuje iba tento svedok, ale svedkovia a obvinený ako je už na to poukázané vyššie. Súd je povinný na podklade získaných dôkazov preverovať, či trestné stíhanie obvineného sa zosilňuje, alebo oslabuje.

Zo skutkov pod bodom 1/ a 10/ vyplýva, že malo ísť aj o páchanie ekonomickej trestnej činnosti v rámci skupiny „T.“ od roku 2006, resp. 2008 až do roku 2013. Námietka obvineného v tomto smere je preto nedôvodná. Rovnako tak aj u námietky, že pred trestným stíhaním sa neskrýval a býval na adrese trvalého bydliska. Zistené skutočnosti preukazujú, že sa zdržiaval na rôznych aj neoficiálnych miestach, pričom vyhlásené pátranie bolo neúčinné. Popieraním skutku, alebo využitím práva nevypovedať, súd v danom prípade neodôvodnil existenciu dôvodnosti väzby. Doteraz získané dôkazy preukazujú, že obvinený musel vedieť o existencii zločineckej skupiny „T.“ a o ich trestnej činnosti, pretože pre túto skupinu mal zadovážiť v Maďarsku SIM karty do mobilných telefónov, čo vyplýva z výpovede svedka N. M.. Vylúčenie veci na samostatné konanie u jedného alebo viacerých obvinených má za následok, že títo môžu v súvisiacej veci u iného obvineného vypovedať iba v procesnom postavení svedka a nie obvineného. Ani v tomto prípade námietka obvineného nie je zákonná.

Záver sudcu pre prípravné konanie, že u obvineného R. B. naďalej pretrvávajú dôvodné podozrenie, že sa mal podieľať na spáchaní skutkov, pre ktoré je trestne stíhaný a že u neho existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. aj podľa názoru najvyššieho súdu je zákonný.

V súlade so zákonom sú výroky o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, o neprijatí jeho písomného sľubu a neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Okrem vyššie konštatovaného, to odôvodňuje aj osoba obvineného a povaha prejednávaného prípadu, ako je na to správne poukázané v napadnutom uznesení.

Obvinený sa v sťažnosti domáhal, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a jeho ihneď prepustil z väzby na slobodu a v prípade potreby väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a prijatím písomného sľubu obvineného. V sťažnostnom konaní nadriadený súd prioritne rozhoduje o sťažnosti. Nakoľko sa najvyšší súd stotožnil so všetkými výrokmi napadnutého uznesenia, nebol dôvod opakovane rozhodovať o už rozhodnutých návrhoch obvineného, nehľadiac na to, že obvinený nový písomný sľub sťažnostnému súdu nepredložil. Vyjadrené je v súlade s predchádzajúcimi uzneseniami o väzbe tohto obvineného v tejto veci.

Najvyšší súd na základe uvedeného rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave, 24. mája 2017

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová